

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Complectitvr Mysteria Diuinitatis, Trinitatis, & perfectionum Dei: ac
de beneficiis eius in homines, naturalibus & supernaturalibus

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 41. De eodem, quà est Paßionis Christi Domini nostri memoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38214)

quod iam transit, Redemptionis videl. beneficium; alterum est præsens, beneficium, s. Sanctificationis; tertium est futurum, nempè glorificationis: q̄ totum quodam modo maxime singulari nobis significat, quia ipsemet Christus D. N. existens in Sacramento, id totum efficit, ut exprimitur in Antiphona illa, quã canit Ecclesia; *O sacrum conuiuium, in quo Christus sumitur, recolitur memoria Passionis eius, mens impletur gratia, & futura gloria nobis pinguis datur.* De his tribus rebus agetur in proximo Medit. ad quas reuocabimus, quidquid superest dicendum de venerabili hoc Sacramento.

MEDITATIO XLI.

DE SANCTISMO SACRAMENTO, quatenus est memoria passionis Christi D. N.

ESIDERANS Redemptor noster ^{a Luc. 22. 19} conseruari in Ecclesia sua ^{a 1. Cor. 11. 24.} perpetuam a *memoriam* suæ Passionis, & mortis, ac supremi beneficii per eam nobis collati; instituit Sanctissimum hoc conuiuiũ, in quo quotidie dat nobis in cibum & potum, corpus & sanguinem suum, sub accidentibus panis & vini.

PUNCTVM, I.

CIRCA hanc fidei nostræ veritatem perpendendæ primùm sunt causæ, cur voluerit Christus Dñs noster, passionis & mortis suæ, ignominia & dolore plenissimæ signum & memoriam, esse conuiuii suauitatis & iucunditate plenissimū. Videtur enim aprius signum, & memoriam magis ad rem futuram fuisse aliquod Sacramentum, in quo nos sanguinem nostrum effunderemus, sicut in circūcisione fiebat; aut cibum aliquē amarū comederemus, sicut comedebantur lactucæ agrestes cum agno Paschali; & vt biberemus aliqua acetum in memoriā acetum & fellis, quod ipse bibit: sed nihil tale benignissimus Dñs hic voluit, eam esse memoriam, sed species tantū panis & vini, & quidem non panis hordeacei, quo ipse aliàs vescitur, sed panis triticeus; nec acetum, sed vini, non corrupti, cuius rei quatuor fuerunt præcipuæ causæ, ex quibus suauitate & dulcedine plenæ.

I. PRIMA causa fuit, vt nobis aperiret infinitam suam bonitatem, & charitatem, ac dilectionem, qua nos tãquam pater prosequitur, vt qui sibi ea elegerit, quæ penam doloremq; ipsi inferreret; nobis verò ea dederit, quæ adferrent iucunditatem in memoriā poenarum eius; quo fructu & utilitatē, quæ ex eis prouenit, nobis applicaret. Est. n. parētibus familiare & veluti propriū, aspera & difficilia sibi accipere, vt filijs dent suauia & iucunda; & hunc spiritum vult nos

nos omnes filios suos habere erga nostros fratres ac proximos.

SECUNDA causa fuit, vt ex hoc agnosceremus, quanta sua voluptate passionis suæ labores pertulerit, quatenus in nostrū commodū & utilitatē illi cedebant; q̄ etiam satis indicauit, cū dixit: *a desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscū.* Idēo igitur voluit sui memoriam esse apud nos in ea re, quæ nobis esset suavis & incunda, & in conuiuio magnæ exultationis; vt sic maiori nostra voluptate, passionis eius recordaremur, & pro ea gratias ageremus. Sicut itaq; dies passionis eius, fuit iussu desponsationis & nuptiarum cum Ecclesia sponsa suā; ita memoria eius meritō retinetur in conuiuio & gaudio, sicut in nuptiis fieri consuevit.

TERTIA causa fuit, vt agnosceremus suauitatem legis eius, de qua ipse dixerat, q̄ esset *bonus leuis, & iugū suauis*; ideoq; omnia eius sacramenta suauia fuerunt, & hoc præ cæteris quod ex eius latere lancea perfoſso effluxit.

QUARTA causa, vt sic nos obligaret ad imitandas res amaras & ignominiosas passiones eius, nam quō ipse liberaliorem se ostendit in designanda re, quæ eius memoriā in nobis cōseruaret, in conuiuio tantæ suauitatis; eō magis nos obligat, vt lege gratitudinis, eiusdem passionis recordemur, amplectentes res aliquas amarissimas, pœnitentiam .s. ieiunium, mortificationem, humiliationē, & quidquid Christo crucifixo despecto que sit magis con-

forme

II.

a Luc. 22. 18

III.

b Matt. 11.
29.

IV.

c Thren. 8.
29.

forme, dicentes cum Ierem. *c memoria memor ero tui, & tabesceat, arescetq; in me anima mea;* mortificatione cōsumens, quidquid me separauerit à tuo obsequio; & spontè amplectens pœnas, quas tu mei amore pertulisti. O dilecte cordis mei, quid ego pro te faciam, vt tantum beneficium rependam, & excellentem amorem, quem erga me ostendis? Si te aspicio tanquam Patrem, es amantiſſimus; si tanquam Redemptorem, es dulcissimiſſus; si tanquam legiflatorem, es suauissimiſſus, ex omni d me parte *coronans in misericordia & miserationibus,* quæ ab illa procedunt. Cupio Domine, amore tui, coronare me innumerabilium spinarum corona, reddendo tibi innumeros labores meos pro tuis innumeris tormentis, quæ plena fuerunt innumeris misericordiis.

d Psal. 02. 4

PUNCTVM II.

DEINDE considerandæ sunt causæ, cur voluerit Christus D. N. ipsemet realiter & verè manere in hoc Sacramento, vt esset suæ Passionis memoriale? ad hoc siquidem suffecisset tantum panis & vinum; sicut aqua pura sufficit ad Baptismum, qui etiam est figura eius a *mortis & sepultura.*

a Rom. 6. 4
I.

SEI *prima* causa huius fuit, vt nobis ostenderet quanti ipse faceret suam passionē, qui voluerit per se ipsum esse eius memoriale; vt sic nos magis obligaret ad eandē maximi faciendam, & continuam tanti beneficii memoriam habendam, gratiasque pro eo agendas; siquidem ipse.

Ipsemet Christus Dominus noster, excitato-
rem se præbet memoriæ nostræ, aduersus no-
stram obliuionem, fouetque gratitudinem ad-
uersus ingritudinem.

2. Causa fuit, vt suâ infinitam charitatē, ac
immensum desiderium, quo tenetur nostri boni
causa patiendi, magis nobis manifestaret. nā
quotiescunq; Sacrum Missæ celebratur, sicut in
eo ipsemet Christus passionis mortisq; suę ge-
sta nobis proponit; ita paratus est amore no-
stri iterum pati ac mori re ipsa & verè, si id ad
nostram vtilitatem esset necessariū: sed cū hoc
non solū necessarium nō sit, sed nec expediens,
delectatur tamen patiēdo & moriēdo, sal-
tē in mortis & passionis repræsentatione. Et
sicut in Apoc. vocatur *Agnus occisus ab origine
mundi*, eò quod mortuus censeatur in figuris
animalium, quæ in ipsius memoriā mactabatur;
sic eundē possumus vocare Agnum, qui occi-
ditur vsque ad finem mundi: quia eodem mo-
do moritur ipsemet in hac suæ mortis repræ-
sentatiōe, quæ duratura est vsq; ad mundi finē.
Et sic nos obligat, vt re ipsa & verè accipere
studeamus partē aliquā ipsius passionis & mor-
tis tam intuitu amoris eius, quā in bonū fra-
trum nostrorum: dicente Apost. *c semper mor-
tificationē IESV in corpore nostro circūferimus;*
& cuius causa mortificamur tota die, & esti-
mati sumus tractamurq; sicut oves occisionis; &
quotidie morior per vestram gloriam fratres.

TERTIA causa fuit, vt hac sua reali præsen-
tia defectum suppleret gratitudinis hominū,

non

II.

b Apoc. 13. 8
S. Thom. 3.
p. q. 83. a. 3.

c 2. Cor. 4.
10.
d Rom. 8. 36
c 1. Cor. 15.
31.

III.

non solum beneficii causa Redemptionis, sed etiam reliquorum beneficiorum à Deo acceptorum; quæ quæ sint infinita non posset pro eis pura creatura ostendere se sufficienter gratâ; ideoque ipsemet vult per seipsum in hoc Sacramento exhibere se gratum pro his omnibus beneficiis; & sicut Apost. dicit: quod *ipse spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus*, sic liceat nunc dicere, quod Christus, D.N. in hoc Sacramento gratias agat, gratumque se exhibeat pro omnibus his beneficiis, affectibus inenarrabilibus: nos ipsos excitans ad eisdem affectus magna virtute exercēdos, ex quo provenit, ut hoc Sacramentum appellaretur Eucharistia; quod significet gratiarum actionem. O Deus Amoris, quid hoc est quod facis? ô Benefactor infinite, quid est quod statuis? si pro gratiarum actione quam debeo beneficiis à te acceptis, novum confers ad eò magnum beneficium atque sunt reliqua omnia: quomodo ergo pro hoc novo beneficio gratum me poterò exhibere; lauda tu ipse Domine te ipsum pro hoc & reliquis omnibus beneficiis; & hoc ipsum beneficium te laudet pro se & reliquis: siquidem *g confesio & magnificentia opus est tuum, cum te ipsum das in cibum tementibus te: & quoniam nihil novi dare tibi possum, propter ingentia beneficia gratiarum que mihi collatas, h calicem hunc mei salutaris accipiam, & nomen sanctum Domini inuocabo, & glorificabo.*

f Rom. 8. 23

g Ps. 110. 3.

h Ps. 115. 13.

PVM-

PUNCTVM III.

TERTIO consideranda sunt causa, cur voluerit Christus D. N. sub speciebus panis & vini esse memoriale suae Passionis; quae proculdubio aliquam habent cum ea similitudinem.

PRIAMA enim causa fuit, ut significaret, quod sicut in hoc Sacramento coniungitur Christus cum speciebus panis, qui conficitur ex multis frumenti granis fractis & contritis; & cum speciebus vini extracti ex granis vuae calcatis, & tanquam in torculari expressis; sic sacratissimum Christi D. N. corpus fuit in passione sua tortum; & flagellis, spinis, clauisque contritum, & grauissimis ignominias a *Isai. 63. 2.* calcatum, & eo usque in crucis torculari expressum, ut totus sanguis efflueret, & corpus ipsum ita sine sanguine relinqueretur, sicut solet vua in torculari remanere. Quare propter has panis & vini species, vult nos esse memores dolorum & ignominiarum, quas illae nobis repraesentant; & sicut sacrum ipsum panem & sanguinem comedimus & bibimus, sic etiam comedamus & bibamus, nobisque quodammodo incorporemus passionis eius & mortis poenas.

VERVM ulterius progreditur charitas benignissimi huius Domini, nam *b qui baptizatur*, ut ait Apostolus; *in morte & sepultura Christi baptizatur; quia cum illo confepelitur*

I.

II.

b Rom. 6. 8

c *Psal. 68. 15*

per Baptismum in mortem, dum aquis immergitur, sicut ipse Christus fuit immerfus fluctibus c profundis aquarum laborum scilicet & afflictionum & tandem in sepulchro sub ingenti lapide collocatus. Verum in hoc Sacramento ipsemet Christus, mortem suam & sepulturam repræsentat, cum comeditur, & quasi dentibus teritur; & quando iam est ad stomachum transmissus, memoria est sui ipsius contriti dentibus persecutorum, & deuorati à morte, ac in sepulchro collocati. Quibus omnibus ipsemet Dominus assistit, ut ea fiant pari spiritu & reuerentia, communicans suæ passionis & mortis fructus ei, qui ipsum sumit. Recordare anima mea, cum communicas, quod sis eiusdem Christi D.N. sepulchrum; quia illum recipis intra te uiuentem quidem in se ipso, sed in repræsentatione mortuum. Attende, quod d eius sepulchrum esset gloriosum, e nouum, & excauatum in lapide, ut intelligas, te quoque debere esse gloriosam propter virtutes, nouam ob renouationem spiritus, & fundatam in imitatione uiuæ petre, quæ est Christus. O Christe dulcissime, sanctifica, hoc sepulchrum, quod iam ingrederis; ut, quamdiu in illo manseris, digna sit habitatio tua. Et sicut in tuo sepulchro nullus fuit alius unquam positus; ita ne quæso, in hoc aliquid in posterum ingrediatur, quod tibi displiceat, aut aliqua creatura, quæ illud profanet, sed nouum semper conferua & purum, ad gloriã tuam in æternum. Amen.

d *Isai 27. 16.*d *Matth.*

27. 60.

4. p. *Med. 55*

punct. 3.

IN quarta parte Meditatione 13. sunt alie
 considerationes ad hoc propositum, quid videli-
 cet sit, quod seorsim corpus consecretur à sangui-
 ne, & cur in diuersis speciebus panis & vini.

MEDITATIO XLII.

DE SANCTISSIMO SA-
 cramento, quò est causa gratiæ &
 sanctificationis, in ipsa sumptione:
 ac de admiranda illud sumen-
 tis cum ipso Christo Do-
 mino vnitione.

PVNCTVM I.

CONSIDERANDVM primò,
 quod cum Christus Dominus
 noster, decreuisset, septem
 Sacramenta instituere, quæ
 septem essent gratiæ signa
 sensibilia, & septem instru-
 menta, quibus passionis suæ
 fructum nobis communicaret, nostram vide-
 licet sanctificationem; decreuit quoq; ut ex
 illis vnum nõ esset pura creatura, qualis pura
 aqua, purũ oleũ aut balsamũ, aut merus panis,
 & merũ vinũ; sed ipsemet Christus verus Deus
 & Homo, voluit re ipsa & vere coniungi crea-
 turæ, & miraculo occultare se sub accidētibus.